

Pražský mezinárodní maratón Trasa desátého ročníku opět i na Praze 16

Desátý jubilejní ročník Pražského mezinárodního maratónu, který se běžel 23. května, zavedl akterý závod, tak jako v předcházejících letech, i na území správního obvodu Prahy 16. Po tradičním startu na Staroměstském náměstí, kterého se ujal sám prezident Václav Klaus, pokračoval běh přes Smíchov až na Strakonickou

Těsně před obrátkou na 25,5 km v Lahovičkách udávali tempo závodu E. Kemboi (č.31) a S. Kosgei z Keni.

výpádok. Po ní absolvovali závodníci v extrémním chladu, za větru a deště velkou část maratónu. Na 25,5 kilometru trasy následovala otočka na křižovatce v Lahovičkách a návrat vytrvalců, kterých se letos zúčastnilo rekordních 4 472, zpět do centrální části Prahy. Pole závodníků, v té době již značně výkonnostně rozdrobené na různé početné skupiny i jednotlivce, tak dvakrát běželo okolo chuchelského závodistiště nebo pod Branickým mostem v Malé Chuchli. Na bezproblémovém průběhu se v této části závodu vedle organizátorů podílelo i deset okrskářů Městské policie na Praze 16, pod vedením vedoucího detašovaného pracoviště Prahy 5 Luboše Kožíška. Ten nám sdělil k činnosti: „Zabezpečovali jsme se státní policií standardní záležitosti hlavně v místech, kde se dal očekávat větší zájem a koncentrace

diváků a v místech, kde došlo k dočasným úpravám v dopravě“.

První se na obrátce několika desítkám prokřehkých diváků představil po čtvrt na jedenáct, tedy po hodině a dvaceti minutách (přesně 1:19:52 – pozn.red.) od startu maratónu, běžec s číslem 31 Elias Kemboi z Keni, těsně sledovaný dalším závodníkem z této vytrvalci proslavené země Samsonem Kosgeiem (č.16). S nevelkým odstupem za dvojicí Keňanů běžela dvanáctičlenná skupina, ve které byli pozdější medailisté 10. ročníku – vítěz Barnabas Koech (Keňa), druhý Dessalegn Birru (Etiopie) a k naší radosti v cíli třetí „naturalizovaný“ Čech Róbert Štefko. Z důvodu nepříznivých klimatických podmínek bylo již před samotným závodem jasné, že světových časů a zlepšení stávajícího rekordu

Elijaha Lagata (Keňa) z roku 1998 (2:08:52 – pozn.red.) se tentokrát nedočkáme, což samotný průběh a výsledný čas potvrdily. Převaha běžců z „černého“ kontinentu v mužské kategorii pokračuje v Praze dál. Během deseti ročníků se na nejvyšší stupeň postavili vždy běžci z Afriky. Uvidíme, třeba příští rok některý z evropských maratónců historii přepíše.

Výsledky: Muži 1. Koech (Keňa) 2:12:15, první absolvovaly maratón v kariéře, 2. Birru (Etiopie) 2:12:25, 3. Štefko (ČR) 2:12:35, mistr republiky a splněný limit pro účast na LOH v Athénách. Ženy 1. Ammanová (Etiopie) 2:31:48, 2. Cheptonuiová 2:32:53, 3. Jelagatová (obě Keňa) 2:33:37...9. Churaňová (ČR) 2:45:29, mistryně republiky.

-kh-

Radotínské béčko slaví postup

Probíhá přibližně 72. minuta fotbalového mistrovského zápasu III.A třídy mezi „béčkem“ Radotínského SK a PSK Olymp Praha B. Fr. Zeman dává definitivní pojistku na postupové ambice radotínské rezervy, a to již dvě kola před koncem soutěže. Stav zápasu prvního s průběžně druhým týmem

družstvo odhlášeno po sezóně v roce 2001/02 z důvodu, jak vedení RSK oznámilo, nedostatečného množství hráčů.

„Tak jednoduché to zas nebylo,“ vysvětluje nejzkušenější hráč radotínského béčka, 34letý Miroslav Knop, a dále dodává: „Těžké chvíle jsme

Foto: Hanzlík

tabulky, který ještě mohl zkomplikovat cestu RSK do vyšší soutěže, je 3:0.

Převaha hráčů z Prahy 16 byla korunována uklidňující brankou v 15. minutě M. Knopem po standardní situaci zahrávané J. „Kulasem“ Novákem. Na poločasový stav 2:0 zvyšoval P. Cvoreň po pěkné individuální akci S. Klábika. Po závěrečném hvizdu rozhodčího odměňuje vítězné domácí družstvo přibližně pět desítek diváků potleskem. Do konce soutěže zbývají ještě dvě kola, ale vítězstvím si radotínští vytvořili dostatečný bodový náskok, a tak i v případě neúspěchu v posledních zápasech se na pozici prvního týmu této třídy nic nezmění. Družstvo hráčů, rekrutujících se převážně z domácí, radotínské mládežnické základny, pod vedením zkušeného trenéra pana Jelínka, v tomto ročníku zatím nepoznalo hořkost porážky. Do absolutního bodového součtu scházejí pouze body, ztracené ve třech remízách. I skóre po šestnáctém kole je suverénní. Čtyřiačtyřicet vstřelených branek a pouze sedm obdržených. Vše svědčí o bezproblémové cestě hráčů od Berounky do vyšších tříd, odkud bylo

zaběr z vítězného zápasu s PSK Olymp B, ve kterém si RSK B zajistil ještě před koncem soutěže postup do II. třídy.

zažívali v posledních dvou zápasech na hřištích soupeřů, kde jsme vždy prohrávali nejdříve 1:0 a následně 2:1. Přesto jsme stav obrátili na 3:2 v náš prospěch a zápas dotáhli do vítězného konce. V těchto klíčových okamžicích se ukázala síla kolektivu (13. kolo 2:5. Sokol B. Hora B : RSK B 2:3 a 15. kolo 16.5. Sokol Stodůlky C : RSK B 2:3 - pozn.red.). V odvetné části soutěže se na nás jako vedoucí mužstvo soutěže chtěl každý vytáhnout, a tak se v soupeřových týmech objevovali i hráči z jejich A družstev.“

Velkou zásluhu na konečném úspěchu má obranná řada RSK B ve složení D. Karel, K. Zahradník, V. Haniger, J. „Kulas“ Novák a Michal Jiránek - bratr českého reprezentanta Martina Jiráka, též odchovance mládežnické kopané v Radotíně, a brankář Růžička. A jaké jsou cíle pro příští soutěžní ročník ve II.třídě? „Samozřejmě další postup výš,“ odpovídá M. Knop.

-kh-

Soutěžní dění pod bezednými koši v ročníku 2003/04 je historií. Ke konci května byla rozluštěna poslední tajenka. Ve finálovém klání Mattoni basketbalové ligy zvítězili podle papírových předpokladů hráči Nymburku nad Kunínem 4:2 na zápasy a poprvé se stali mistry republiky. Velkou oporou týmu byl během celého ročníku i „radotíňák“ Jiří Zidek mladší.

Přibližně měsíc před finálovým utkáním byly ukončeny i zápasy v soutěžích řízených Pražským basketbalovým svazem. Těch se z Prahy 16 účastnily čtyři týmy. Dva v mužské kategorii z Radotína a dva ze Zbraslavi, z čehož jeden v ženské soutěži.

V pražských soutěžích hrálo nejvýše „áčko“, BC Radotína, a to I. třídu, skupinu A. Do této soutěže se perspektivní tým, složený převážně z odchovanců radotínského mládežnického lihně, dostal po suverénním loňském vítězství ve 2. třídě. Hráči před sezónou jednohlasně proklamovali, že ve vyšší soutěži nechtějí hrát druhé housle a budou se snažit uhrát klidný střed tabulky. To se družstvu, které muselo hrát všechny domácí mistrovské zápasy v hale u ŽŠ v Třebotově (vyhovuje rozměrově dle regulí pro I. třídu a přebor – pozn.red.), do puntíku podařilo. Výsledný poměr vyhraných a prohraných zápasů na konci soutěže to jenom potvrzuje. Jedenáct výher, jedenáct proher s aktivním skóre plus 69 bodů a konečné sedmé místo ve dvanáctičlenné tabulce. Konečný výsledek mohl být ještě lepší nebýt těsné prohry v posledním kole na hřišti Sokola Kbely, soupeře, kterého na podzim v domácím prostředí BC Radotín porazil o 25 bodů. To potvrzuje i trenér a kapitán týmu v jedné osobě osmatřicetiletý Karel Hanzlík: „Souhrnně vzato, můžeme letošní výsledek brát jako zdařilý. Splnili jsme to, co jsme si na začátku předsevzali. Hrát klidný střed soutěže. Můj osobní názor je, že v silách družstva bylo hrát i o vyšší příčky. V několika zápasech jsme v průběhu hrací doby převážně vedli, abychom v závěru těsně vedení prohospořovali. Bylo to právě s družstvy, která nakonec skončila před námi.“

Soutěžní dění pod bezednými koši

Pro příští sezónu musíme zlepšit součinnost dvojic a trojic hráčů při herních kombinacích a ještě zvýšit agresivitu při osobní obraně včasnejším přistupováním k soupeři.“

Před sezónou se podařilo tým vhodně doplnit. Za dlouhodobě zraněného pivota Petra Nuska, podkošového hráče, který v průměru dosažených košů nešel v předcházejících ročnících pod 20 bodů na zápas, se podařilo angažovat

Bohužel ani v letošní sezóně se družstvu nevyhnula zranění. Smolařem sezóny se stal podkošový hráč a křídlo Jan Plíva ml. s komplikovaným výronem, který si způsobil při utkání s juniory Sokola Motol, ve kterém tým jednoznačně zvítězil skoro o padesát bodů. „Snad jsem si vybral smůlu na hodné sezón dopředu,“ říká J. Plíva ml. Věř v to i tým, jelikož svojí agresivitou a výbornými doskoky je tento hráč velice platným členem družstva. Samozřejmě při výčtu hráčů, podílejících se na pěkném výsledku, nesmíme zapomenout na dlouholeté opory BC. Na jedno z nejlepších křídél soutěže Josefa Hohla, druhého nejúspěšnějšího střelce týmu, a také na příkladně bojujícího Petra Štěcha. Klíčovým hráčem soupeře se musí v noci zdát o obranné činnosti atleticky disponovaného Marka Chmela. Důležitými oporami jsou i Jan Benedikt a Libor Pávek, s jedním centimetrem přes dva metry nejvyšší hráč BC Radotín A. Oporou je i univerzální Andreas Papageorgiu, který se v sezóně rovněž potýkal se zraněním.

Foto: archiv

Návrat na domácí palubovku se Jiřimu Zídkovi ml. (první zprava) po dvanácti letech vydařil. S družstvem ECM Nymburk získal titul mistra republiky.

typově podobného hráče, a to Martina Břeně. Ten před soutěžní sezónou přestoupil z TJ Sokol Košíře a od samého počátku velice účelně zapadl do systému hry. V konečném bilancování se stal devátým nejúspěšnějším střelcem celé soutěže. Přínosem je i post Radek Flekal, po rozehrávači Hanzlíkovi druhý nejstarší hráč týmu, se zkušenostmi z národní ligy. Do družstva byl úspěšně začleněn i dvacetiletý Adam Peřinka, který se po studijním pobytu ve Spojených státech navrátil do radotínského dresu. „Je to hráč s velkými ambicemi, šikovnou rukou a s příkladnou tréninkovou morálkou,“ říká Karel Hanzlík.

Zdařilý ročník absolvoval i druhý radotínský tým, který má v koncovce uvedeno pro nezasečené nic říkající zkratku UH. „Je to zkratka urnového háje,“ se smíchem odpovídá Jiří Zidek starší, nejlepší hráč století, čerstvý šedesátník a víc jak deset let hráč Radotína. Dále dodává: „Musím to ještě několik sezón vydržet, abychom si se synem Jirkou zahráli v jednom manšaftu“. Věkový průměr zkušných hráčů mezi pětačtyřiceti až šedesáti lety „kazí“ dva jednadřicetiletí pendlující hráči. Družstvo UH po rozpačitéjším začátku skvěle zvládlo odvetnou část soutěže, kdy prohrálo pouze dvakrát, a vyšplhalo se na konečné druhé místo. „Většinou jsme soupeře zaskočili rychlou chůzí,“ říká J. Zidek starší o příčině úspěchu radotínského UH.

-ps-

Kuželkáři Radotínského SK

Ukončení další sezóny

Oddíl kuželek existuje v Radotíně již od r.1971. Jako správný nováček začínal kdysi v nejnižší pražské soutěži a v r. 1995 zaznamenal zatím největší úspěch, když se probjoval až do III. ligy. V průběhu let se oddíl postupně rozrůstal až na více než 30 členů. Přibývala i nová družstva v mistrovských soutěžích. Dnes má náš oddíl v soutěži 5 družstev (A, B, C, D a dorost). Svoje sportoviště mají kuželkáři v areálu městského stadionu v přízemí tribuny. Kuželna se dvěmi dráhami, automatickými stavěči a příjemným zázemím je díky nezměrné péči členů oddílu i po povodních v r. 2002 v dobrém stavu a slouží nejen oddílu, ale i zájemcům z řad veřejnosti.

Výsledky ročníku 2003-04

Soutěže kuželkářů se hrají obdobně jako kopaná systémem podzim-jaro. Hrají se 6ti členná družstva, kde každý hráč hraje 100 h.s. V právě ukončeném ročníku jsme měli v soutěži 4 družstva dospělých a 1 družstvo dorostu. A-mužstvo hraje nejvyšší pražskou soutěž Přebor Prahy I. Letos se tým téměř celou sezónu musel obejít bez své opory J. Krůty, který byl po operaci menisku. Přesto družstvo podávalo dobré výkony. Nejlepší, ve vyrovnaném kádru byli v tomto ročníku M. Pondělíček a R. Asimus. I když jsme zvyklí na lepší umístění není konečné 6. místo neúspěchem. B - mužstvo hrálo jako nováček v PP2. Svoje zkušenosti z předchozích let dokázalo uplatnit a v konečné tabulce obsadilo 6. místo. Nejlepšími hráči týmu byli P. Šimek a P. Dvořák. C - mužstvo mělo letos v soutěži PP4 slabší sezónu. Po nevyrovnaných výkonech si nakonec zajistilo 13. místo a tím i účast v soutěži. Nejvíce se tu dařilo V. Dvořákovi a F. Pondělíčkoví.

D - mužstvo hrající v PP5 mělo v průběhu soutěže problémy s kádrem týmu. Hraje tu řada začínajících hráčů, a tak výsledkem nemohlo být více než konečné 12. místo. Nejlepším hráčem týmu byl T. Pleskač. Dorostenci, kteří s omlazeným kádrem v uplynulém ročníku teprve začínali s mistrovskými soutěžemi, sbírali cenné zkušenosti. Více se od nich očekává až v novém ročníku. V průběhu jarní části soutěže naši hráči startovali také na Mistrovství Prahy jednotlivců, kde se bojovalo o účast na Mistrovství republiky. V soutěži mužů nás reprezentovali M. Pondělíček a J. Ujhelyi.

Z kvalifikace si 3. místem vybojoval postup do hlavní soutěže jen J. Ujhelyi, který mezi extraligovými a ligovými hráči obsadil konečně 9. místo. V kategorii žen nás mezi 30 startujícími reprezentovaly A. Vinklárková a E. Hucková. Lépe se vedlo E. Huckové, která obsadila 15. místo. Do finálové části však naše ženy nepostoupily. V kategorii seniorů (hráčů nad 50 let) startoval za náš oddíl V. Dvořák, který obsadil solidní 14. místo.

Naše turnaje

Po ukončení mistrovských soutěží pořádáme naše tradiční turnaje. Letos je to již 19. ročník Májového turnaje mlá-

deže a 17. ročník turnaje Old Boys, oba turnaje za účasti hráčů z celých Čech.

Cíle a sny

Automaty z r. 1975 jsou již za hranici životnosti a tak snem kuželkářů jsou nové stavěče. Jedná se však o finančně velice nákladnou akci, kterou oddíl není schopen sám zajistit. Největším snem je však nová kuželna se 4 dráhami, bez kterých se nedá startovat v ligových soutěžích. A tak oddíl hledá partnery, jak svoje sny naplnit.

Nabídka

Rádi bychom obnovily soutěž pro neregistrované a zájemce z řad radotínských podniků a firem. Stejně tak bychom rádi nabídli možnost hraní pro radotínské školy. Chceme také rozšířit naši členskou základnu. Kuželky jsou

Foto: Ujhelyi

Oddíl s více jak třicetiletou tradicí hraje své zápasy v přízemí tribuny radotínského stadionu v ulici Ke Zvěři

sport téměř bez věkového omezení a začít se dá již ve 12 letech. Všechny zájemce o hraní, ať již závodně nebo rekreačně se známými, rádi uvítáme na naší kuželně.

Kontakt: Ing. Jiří Ujhelyi,

603 222 298, ujhelyi@centrum.cz

Více se o našem oddílu můžete dozvědět na našich internetových stránkách na adrese rsk.euweb.cz.

Ing. Jiří Ujhelyi